

Fra kommunistisk side stilledes ændringsforslag, hvorefter børnetilskuddet altid skulle udbetales kontant og sendes til de berettigede, i reglen til moderen, hver tredje måned gennem postvæsenet. Som en konsekvens af denne ændring skulle ordningen ikke mere administreres af finansministeren, men af socialministeren.

Efter at disse ændringsforslag var forkastet og udvalgets vedtaget, vedtoges lovforslaget enstemmigt i begge ting, idet retsforbundet afholdt sig fra at stemme.

11. Lov om forældelse af ydelser i henhold til eengangsskatteloven. (Finansminister *Thorvald Kristensen*). [A. sp. 3663. — C. sp. 247 og 273].

FremSAT i *folketinget* ²³/₁ (F. sp. 1968). 1. beh. ²⁵/₁ (F. sp. 2082). Partiernes ordførere: Hans Knudsen, Himmelstrup, Poul Møller, Axel Sørensen, Gregersen og Alfred Jensen. 2. beh. ²⁹/₁ (F. sp. 2090). 3. beh. ²⁹/₁ (F. sp. 2092). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. ³⁰/₁ (L. sp. 424). Partiernes ordførere: Alfred Kristensen, Bovbjerg, Malchau og Gudiksen. 2. beh. ³⁰/₁ (L. sp. 426). 3. beh. ³⁰/₁ (L. sp. 428). *Loven stadfæstet 30. januar 1952.* (Lovt. nr. 26).

Ved loven forlænges den sædvanlige 5-årige forældelsesfrist for skattekrav med 3 år, forsåvidt angår ydelser, der skal udredes i henhold til eengangsskatteloven af 12. juli 1946.

Som begrundelse herfor anførte *finansministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget:

„Efter lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer gælder der en 5-årig forældelsesperiode for statens krav på skatter og afgifter, regnet fra det tidspunkt, da fordringen af fordringshaveren kan kræves betalt.

Ifølge eengangsskatteloven skulle eengangsskatten erlægges i 2 lige store rater, der forfaldt til betaling henholdsvis den 1. februar 1947 med betalingsfrist til og med den 15. marts 1947 og den 1. juni s. å. med betalingsfrist til og med den 15. juli s. å.

Spørgsmålet om, hvornår den 5-årige forældelsesfrist for skattekrav o. lign. må antages at løbe, kan i det enkelte tilfælde ofte frembyde tvivl, og da der endnu resterer en del eengangsskattesager, som ikke har kunnet endeligt afgøres, må man anse det for rigtigst, at den 5-årige forældelsesfrist for krav på ydelser i henhold til eengangsskatteloven bliver forlænget ved lov.